

HISTORYJKA Z „Ą”, „Ę”, „EN”, „EM”, „ON”, „OM”

„Ą”, „Ę”, „en”, „em”, „on” i „om” pisać prawidłowo chcemy.
Nauczmy się zasad, pisać dobrze będziemy.

„Ą” piszemy :

- na końcu rzeczowników, przymiotników, zaimków zakończonych na -a w narzędniku liczby pojedynczej, np. z tą moją ukochaną, z ładną kobietą, z cudowną babcią, z poetą, z kolegą, z atletą;
- na końcu przymiotników, zaimków, liczebników w bierniku liczby pojedynczej, np. nową, moją, drugą;
- w zakończeniach wielu bezokoliczników, np. kichnąć, odpocząć, rosnąć, stanąć, wziąć;
- na końcu czasowników w trzeciej osobie liczby mnogiej czasu teraźniejszego, np. idą, malują, piszą, śpiewają;
- w liczbie pojedynczej czasu przeszłego czasowników w rodzaju męskim przed „ł”, np. odjąłem, krzyknął, podjąłeś, pchnął, umknął, zamknął, popłynął.

„Ę” piszemy:

- na końcu czasowników w pierwszej osobie liczby pojedynczej czasu teraźniejszego i przyszłego, np. piszę, robię, stoję, widzę, napiszę, narysuję, pobiegnę;
- przed „ł” i „l” w niektórych zakończeniach czasowników w czasie przeszłym, np. podjęliśmy, popłynęła, ucięło, usunęły, wysunęli, zagarnęła;
- na końcu niektórych rzeczowników rodzaju nijakiego, np. ciele, imię, piskle, plemię, ramię, szczenię;
- w bierniku liczby pojedynczej rzeczowników zakończonych na -a, np. wystawę, Ewę, sałatkę, potrawę, astronautę, poetę, kolegę.

„A”, „ę” piszemy:

- jeżeli wymieniają się nawzajem w różnych formach danego wyrazu lub w wyrazach pokrewnych, np. z**ą**b – z**ę**ba, kr**ą**g – kr**ę**gu, bł**ą**d – bł**ę**du, m**ą**ż – m**ę**żny, d**ą**b – d**ę**by.

„En”, „em”, „on”, „om” piszemy:

- w wyrazach pochodzenia obcego, czyli zapożyczonych, np.
 - moment, parlament, renta, talent,
 - stemplować, temperatura, tempo,
 - konstytucja, konto, kontrast, kontrola, Londyn,
 - komplikacja, kompozytor, komputer, romb.

„Om” piszemy:

- w końcówce celownika liczby mnogiej wszystkich rzeczowników, np. desk**om**, dom**om**, kobiet**om**, krzew**om**, las**om**, nog**om**, stoł**om**, sukni**om**.

